

مطالعه مینرال شیمی ارتوکلاز و هورنبلندهای توده گرانیتوئیدی قهرود، ایران مرکزی

مریم آهنکوب (نویسنده مسئول)^۱، بهجت فتحی^۲، فریماه آیتی^۳

^۱ گروه زمین‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران M.ahankoub@pnu.ac.ir

^۲ گروه زمین‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران b.fathi.2022@gmail.com

^۳ گروه زمین‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران f.ayati@pnu.ac.ir

چکیده

توده گرانیتوئیدی قهرود در شمال استان اصفهان و در نقشه ۱/۱۰۰۰۰۰ کاشان در زون ساختاری ارومیه دختر واقع شده است. بررسی‌های صحرایی این توده دال بر حضور طیف متنوعی از سنگهای اذرین اسیدی از جمله گرانیت، گرانودیوریت، مونزودیوریت تا گابرو می‌باشد پگماتیت و آپلیت همراه با رگه و رگچه‌های سیلیسی و کلسیتی در منطقه دارای رخنمون وسیعی هستند. پتروگرافی دال بر حضور کوارتز، پلاژیوکلاز، ارتوکلاز، هورنبلند به همراه بیوتیت و کانی‌های فرعی زیرکن و تورمالین و اسفن می‌باشد. ماکروپروب نمونه‌های ارتوکلاز نمایانگر ماهیت شدیداً پتاسیک نمونه‌های فوق بوده به طوری که تا ۹۰ درصد حاوی ارتوکلاز می‌باشند. این نمونه‌ها در دمای ۷۵۰ تا ۸۵۰ درجه سانتی‌گراد متبلور شده‌اند. همچنین ماکروپروب نمونه‌های هورنبلند دال بر ماهیت فروهورنبلند بودن نمونه‌ها می‌باشد که در دمای ۵۰۰ تا ۷۰۰ درجه سانتی‌گراد متبلور شده‌اند. این نمونه‌ها فشار تا ۲ کیلوبار را نشان می‌دهند. بر اساس شواهد مینرال شیمی نمونه‌های ارتوکلاز و هورنبلند، توده فوق در اعماق ۱۸ تا ۲۵ کیلومتری سطح زمین متبلور شده است.

واژه‌های کلیدی

توده گرانیتوئیدی، ارتوکلاز، هورنبلند، قهرود، ایران مرکزی

Study of Mineral chemistry of orthoclase and hornbands of the Ghohrud granitoid bodies, Central Iran zone

Maryam Ahankoub (corresponding author)¹, Behjat Fathi², Farimah Ayati³

1 Department of Geology, Payam Noor University, Tehran, Iran . Email: M.ahankoub@pnu.ac.ir

2 Department of Geology, Payam Noor University, Tehran, Iran. Email: b.fathi.2022@gmail.com

3 Department of Geology, Payam Noor University, Tehran, Iran. Email: f.ayati@pnu.ac.ir

abstract

The Ghohrud granitoid bodies is located in the north of Isfahan province and on the 1/100000 map of Kashan in the structural zone of Urmia Dokhtar. The field investigations of this bodies indicate the presence of a diverse range of felsic igneous rocks, including granite, granodiorite, and monzodiorite. Pegmatite and aplite along with veins and veins of siliceous and calcitic are widely outcropped in the region. There are quartz, plagioclase, orthoclase, hornblende and biotite as main minerals with and zircon, tourmaline and sphene as secondary minerals. The macroprobe of orthoclase samples shows the highly potassic nature up to 90% orthoclase. Orthoclases were crystallized at a temperature of 750 to 850 °C. Also, the macroprobe of the hornblende samples indicates the nature ferrohornblende, which were crystallized at a temperature of 500 to 700 °C. These samples show pressure up to 2 kbars. Based on the evidence of mineral chemistry of orthoclase and hornblende samples, these samples were crystallized at a depth of 18 to 25 kilometers below the surface of the earth.

Keywords

Granitoid mass, orthoclase, Hornblende, Ghohrud, Central Iran

۱. مقدمه

توده گرانیتوئیدی قهرود در پهنه ساختاری ایران مرکزی، در موقعیت طول‌های جغرافیایی $51^{\circ} 30'$ تا $30^{\circ} 22'$ و عرض‌های جغرافیایی $33'$ تا $45^{\circ} 37'$ ، در مجاورت روستای قهرود و در نقشه چهارگوش ۱۰۰۰۰/۱ کاشان واقع شده است. اولین بار مهدوی در سال ۱۳۵۷ به مطالعه زمین‌شناسی و پترولوژی سنگ‌های آذرین ناحیه قمصر (جنوب کاشان) و شمال منطقه سه و شمال غربی نطنز (دره ابیانه) پرداختند و مطالعه مفصلی بر روی بیرون زدگی‌های بزرگ شامل سنگ‌های تونالیتی-گرانودیوریتی در بین قمصر-قهرود که در مجموع یک استوک بزرگ را می‌سازند انجام داده‌اند.

امامی ۱۳۷۹ به ماهیت تیپ اندین کمان ماگمایی ارومیه دختر اشاره کرد. علوی ۱۹۹۴ با مطالعات تکتونیکی خود بر روی کمر بند کوهزایی زاگرس پیدایش زون ماگمای ارومیه - دختر را ناشی از فرورانش ورقه عربستان به زیر ورقه ایران مرکزی می‌داند. همچنین جعفری در سال ۱۳۸۰ در غالب پایان‌نامه کارشناسی ارشد به مطالعه توده نفوذی قهرود پرداخت و آن را جزء گرانیتوئیدهای نوع I و قبل از برخورد از نوع کالکوالکالن و متألومین قرار داده است و پدیده‌های ناشی از محلولهای هیدروترمال ثانویه را مثل تورمالینی شدن و کربناته شدن را مورد بررسی قرار داده است.

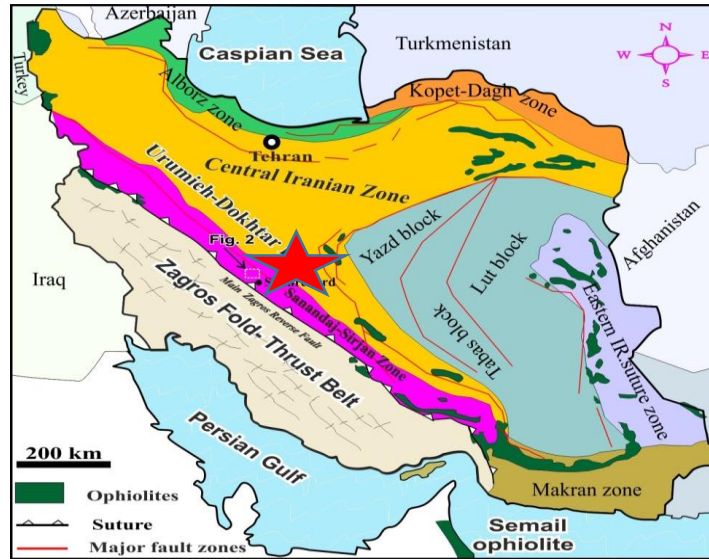
۱.۱. روش تحقیق

بدنبال پیمایش و بررسی‌های صحرایی، جمعا ۶۲ مورد نمونه جمع‌آوری شد. و در گروه زمین‌شناسی دانشگاه اصفهان، گروه مقطع نازک تهیه شد. مطالعات پتروگرافی در دانشگاه پیام نور شهرکرد انجام گرفت و سپس ۱۰ نمونه ارتوکلاز و ۳ نمونه هورنبلند جهت آنالیز مینرال شیمی به آزمایشگاه دانشگاه اکلاهما سیتی آمریکا ارسال شد. نتایج مینرال شیمی نمونه‌ها با استفاده از نرم افزار minpet پردازش شد. در نهایت با تلفیق کلیه داده‌ها به بررسی وضعیت منطقه پرداخته شد.

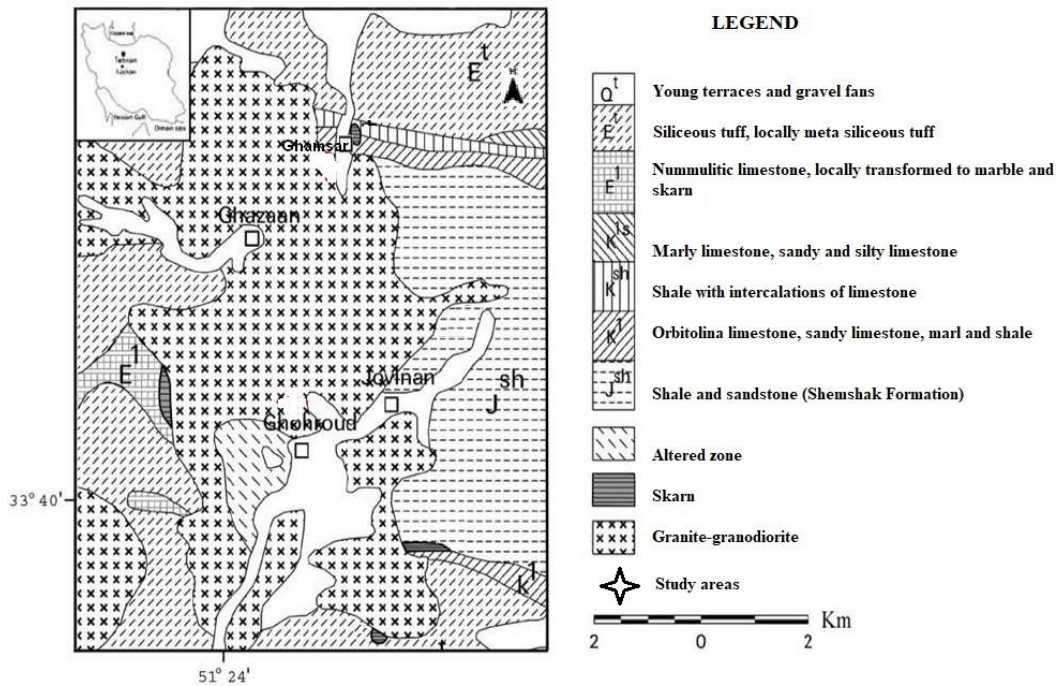
۱.۱. مطالعات زمین‌شناسی

توده گرانیتوئیدی قهرود در زون ایران مرکزی و جزء رشته کوه‌های قهرود محسوب می‌شود که اکثر ارتفاعات بیش از ۲۵۰۰ متر بلندی داشته و به صورت استوک بزرگ و بیرون زدگی‌های کوچکی پراکنده دیده می‌شود (شکل ۱).

کمپلکس قهرود شامل دارای طیف ترکیبی متنوعی از گرانودیوریت تا گرانیت همراه با آپلیت، پگماتیت و رگه‌های کوارتزی می‌باشد. در حاشیه این توده هورنفلس و اسکارن با گستردگی متنوعی قابل مشاهده است قدیمی‌ترین سنگها لایه‌های رسوبی پالئوزوئیک-تریاس شامل سری ضخیمی از سنگ‌های رسوبی آواری دانه ریز و همچنین سنگ‌های کربناته دریائی کم عمق می‌باشند. اشتوکلین (۱۹۶۸) . سپس ماسه سنگی دانه ریزه رنگ سبزیستونی، تیره و اسلیت استون‌های و شیل‌های متورق سیاه‌رنگ و بعضاً میکروکنگلوмера ژوراسیک بیرون‌زدگی دارد. آهک‌های کرتاسه با رنگ‌های روشن در غرب و شمال و شرق و بعضاً جنوب روستای قهرود رخنمون دارند. سنگ‌های آتشفشانی رسوبی ائوسن در منطقه به صورت پیشرونده و ناهم‌ساز بر روی سازندهای قدیمی قرار گرفته‌اند. در نهایت مجموعه کنگلومرا و سنگهای آتشفشانی، ته نشستهای پلیو کواترن را تشکیل می‌دهند. سازندهای دوران چهارم زمین‌شناسی در این ناحیه دارای گسترش زیادی هستند که به صورت تراسهای کهن بلند، تراورتن، تراسها با ارتفاع متوسط، آلوویوم و رسوب‌های رودخانه‌ای عهد حاضر دیده می‌شود (شکل ۲).

شکل ۱. نقشه زمین‌شناسی واحدهای ساختاری ایران (Shabanian et al., 2018)، منطقه مورد مطالعه با ستاره قرمز مشخص شده است

شکل ۲: نقشه زمین‌شناسی منطقه قهرود- قمصر (اقتباس از نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ کاشان با کمی تغییرات برگرفته از Ghasemi et al., 2014)

۲.۱. سنگ‌شناسی

توده گرانیتوئیدی قهرود به صورت یک توده اصلی و تعدادی بیرون زدگی کوچک هم، به درون واحدهای سیلورین تا میوسن زیرین تزریق شده بطوریکه مجموع بیرون زدگی های آن بالغ بر ۶۵ کیلومتر مربع می باشد. بررسی های زمین شناسی نشان می دهد که این توده ها در اعماق به هم وابسته اند و در واقع یک توده اصلی را تشکیل می دهند(امامی ۱۳۷۹). این توده ترکیب همگنی ندارد و دارای

ترکیب سنگ شناسی متنوعی از گرانودیوریت در مرکز تا پیروکسن دیوریت و آمفیبول دیوریت و گابروی کوارتز دار در حواشی می رسد (شکل ۳).

شکل ۳- رخنمون توده گرانیتوییدی قهرود

بعضا آپلیت ها در ابعاد متفاوت در توده نفوذی و سنگ میزبان قابل رویت هستند. آپلیت ها بیشتر در شرق قهرود و در امتداد شکستگی های سنگهای ولکانیک قرار دارند. پگماتیت ها به صورت سنگهای درشت بلور که به صورت رگه ای با طول و ضخامت های متفاوت در سنگ میزبان دیده می شوند و بیشتر در اطراف توده گرانودیوریتی همراه با دایکهای پنومالوتیکی آپلیتی دیده می شوند. همچنین رخنمون های سنگ های دگرگونی و رسوبی با رنگ های روشن تا تیره قابل مشاهده می باشد. کمپلکس گرانیتوییدی قهرود با طیف ترکیبی گرانودیوریت، تونالیت و مونزوگرانیت با رنگ سفید متمایل به خاکستری می باشد. در بخش گرانودیوریتی بیشتر دارای بافت پویی کلیتی با کانی های اصلی پلاژیوکلاز با ماکل پلی سنتتیک و گاهی مقادیری، ارتوکلاز تا ۱۲ درصد، کوارتز تا ۱۴ درصد و هورنبلند و بیوتیت تا ۱۰ درصد می باشد. کانی های فرعی این سنگ بیشتر شامل اسفن، زیرکن و کانیه های کدر هستند. در بخش تونالیتی بیشتر بافت گرانولار و در برخی قسمتها دارای بافت پویی کلیتیک و کانی های اصلی پلاژیوکلاز تا ۹۲ درصد با ماکل پلی سنتتیک، و ارتوکلاز تا ۳ درصد با ماکل ساده، کوارتز تا ۱۰ درصد، بیوتیت و هورنبلند (۱۳ تا ۰۳ درصد) هستند. کانیه های فرعی تونالیتها بیشتر زیرکن، آپاتیت و کانیه های کدر است. در بخش مونزوگرانیتی بافت گرانولار و به مقدار تقریبا مساوی پلاژیوکلاز و فلدسپار پتاسیم هستند. کانیه های اصلی تشکیل دهنده مونزوگرانیت شامل ارتوکلاز تا ۱۲ درصد، پلاژیوکلاز تا ۳۳ درصد و هورنبلند و بیوتیت ۸ درصد می باشد. کانی های فرعی این سنگ بیشتر شامل اسفن زیرکن، آپاتیت و کانی های کدر است.

دگرسانی های شاخص فیلیک، آرژیلیک، پروپیلیتیک و سیلیسی در این توده قابل مشاهده می باشد. حضور کوارتزهای هیدروترمال در گرانیتوئیدهای قهرود و تحلیل رفتن فلدسپارها و بیوتیتها و سیلیسی شدن آنها نشان از رخداد دگرسانی سیلیسی تحت تاثیر محلولهای سیلیسی می باشد. همچنین آنکلاوهای گرد و بیضوی دیوریت و درجه رنگینی مزوکراتیک در حاشیه و مرکز این توده مشاهده می شود. بافت عمده این سنگها، گرانولار و پویی کلیتیک و گاه پورفیروئیدی می باشد که به سمت حاشیه توده، دانه ریزتر می گردد.

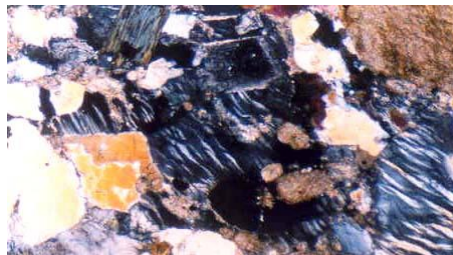
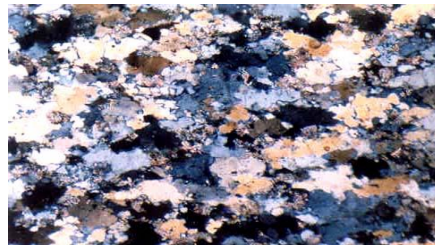
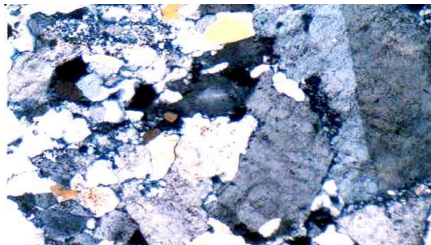
بلورهای ارتوکلاز با اندازه درشت (بیشتر از یک میلیمتر) تا متوسط بلور با ماکل دوتایی و پرتیتی در نمونه های گرانیتوییدی به وضوح قابل رویت هستند. (شکل ۴ و ۵). هورنبلند به صورت درشت بلور با پلوکروسیسم سبز رنگ در حالت بدون انالیزور دیده می شوند. آمفیبولها اغلب دچار آلتراسیون شده اند. بیوتیت از فراوان ترین کانی های فرومنیزین در سنگ مورد مطالعه می باشند که دارای فرم شکل دار تا نیمه شکل دارند. کلریت (حاصل از تجزیه بیوتیت) و مسکویتها در مجاورت بیوتیتها مشاهده می شوند. بلورهای اسفن همراه با اپاک، حاصل

دگرسانی و تجزیه بیوتیت‌ها در امتداد رخ‌ها دیده می‌شوند. کانی‌های اپاک نیز بطور فراوان در شکستگی‌ها و در اطراف کانی‌ها مشاهده می‌شود (شکل ۵). پلاژیوکلاز عمده کانی تشکیل دهنده گرانیتوئیدها مورد مطالعه می‌باشد که با ۲۰ تا ۴۰ درصد حجمی اغلب به صورت درشت بلور با ماکل آلیبیتی تا پلی سنتیتیک دیده می‌شوند. در برخی قسمت‌ها آلتراسیون پلاژیوکلازها دیده می‌شوند.

شکل ۴: کانی‌های کوارتز، بیوتیت، پلاژیوکلاز، ارتوکلاز با بافت گرانولا در توده گرانیتوئیدی قهرود

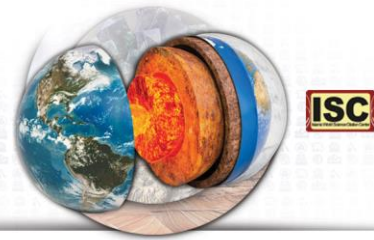

شکل ۵- بلورهای ارتوکلاز و کوارتز در توده مورد مطالعه

۳.۱. کریستال شیمی

نتایج آنالیز ماکروپروب ۱۰ نقطه فلدسپات پتاسیک و ۳ نقطه آمفیبول نمونه‌های مورد مطالعه در جدول ۱ و ۳ آورده شده است. ترسیم داده‌های مینرال شیمی فلدسپات‌های پتاسیک در نمودار مثلثی (Ab-An-Or) (Deer et al., 1991)، دال بر پلات آنها در گستره ارتوکلاز می‌باشد (شکل الف). همچنین در نمودار دماسنجی فلدسپات‌ها با استفاده از نمودار سه تایی An-Or-Ab دمایی در محدوده ۷۵۰ تا ۸۵۰ درجه سانتیگراد پلات می‌شوند (شکل ب ۶). این دما می‌تواند ناشی از تحولات زیر نقطه انجماد ترکیب فلدسپارها در طول تبلور توده است (Anderson, ۱۹۹۶). طیف ترکیب شیمیایی فلدسپات پتاسیک در منطقه مورد مطالعه عبارت از $An_{0.03-27}Ab_{9.94-16.64}Or_{83.02-89.35}$ می‌باشد (جدول ۲).

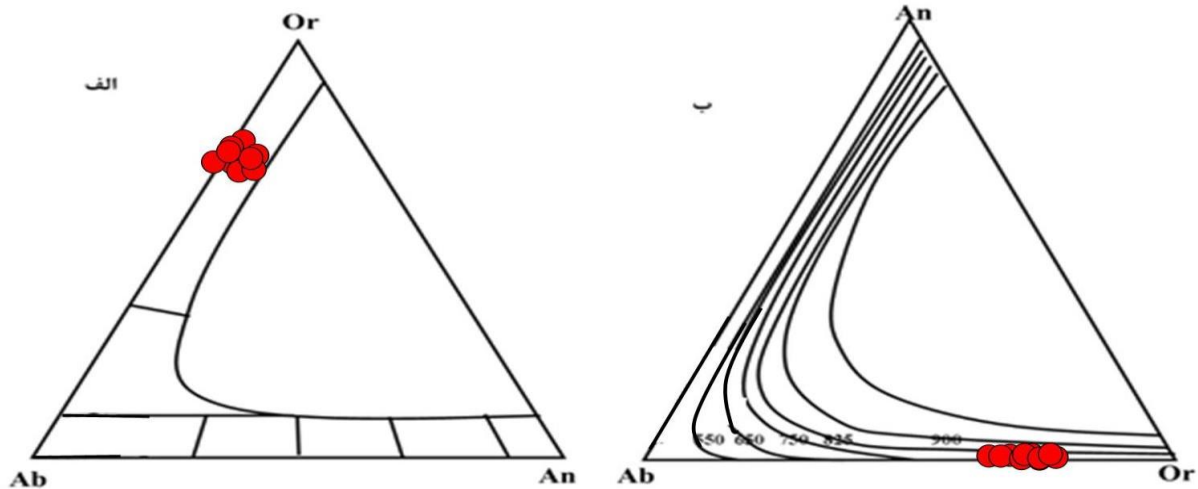
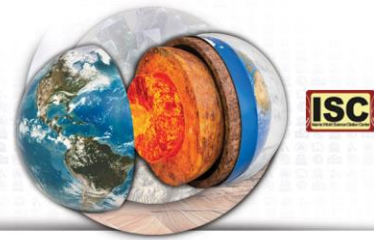
جدول ۱. نتایج آنالیز ماکروپروب از کانی‌های فلدسپات پتاسیک

Label	Kfs-1	Kfs-2	Kfs-3	Kfs-4	Kfs-5	Kfs-6	Kfs-7	Kfs-8	Kfs-9	Kfs-10
SiO ₂	63.64	64.28	64.33	63.85	64.19	64.11	63.96	64.09	64.04	63.84
TiO ₂	0.00	0.00	0.03	0.02	0.02	0.00	0.00	0.03	0.00	0.00
Al ₂ O ₃	18.63	18.71	18.91	19.04	18.83	18.89	18.67	18.98	18.78	18.71
Fe ₂ O ₃	0.01	0.03	0.03	0.04	0.03	0.03	0.02	0.04	0.03	0.02
MgO	0.01	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.01	0.01	0.00	0.01
CaO	0.03	0.02	0.03	0.05	0.04	0.01	0.03	0.04	0.02	0.02
BaO	0.20	0.23	0.11	0.30	0.31	0.20	0.22	0.21	0.21	0.20
Na ₂ O	1.13	1.57	1.87	1.10	1.66	1.36	1.35	1.49	1.36	1.24
K ₂ O	15.12	14.62	14.20	15.06	14.30	14.70	14.87	14.63	14.79	14.95
Total	98.76	99.48	99.51	99.48	99.38	99.30	99.12	99.50	99.21	98.99
Si	2.98	2.98	2.97	2.97	2.98	2.97	2.98	2.97	2.98	2.98
Ti	0.000	0.000	0.001	0.001	0.001	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000
Al	1.027	1.022	1.030	1.042	1.029	1.033	1.025	1.036	1.029	1.028
Fe³⁺	0.000	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001	0.000
Mg	0.001	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000	0.001	0.001	0.000	0.001
Ca	0.001	0.001	0.001	0.003	0.002	0.000	0.001	0.002	0.001	0.001
Ba	0.004	0.004	0.002	0.005	0.006	0.004	0.004	0.004	0.004	0.004
Na	0.102	0.141	0.168	0.099	0.149	0.123	0.122	0.134	0.122	0.112
K	0.902	0.864	0.837	0.892	0.846	0.870	0.883	0.865	0.877	0.889
Sum	5.013	5.013	5.013	5.009	5.007	5.005	5.013	5.011	5.009	5.011

جدول ۲. ترکیب شیمیایی ارتوکلاز منطقه مورد مطالعه

%Ab	%An	%Or
10.15	0.14	89.35
13.98	0.12	85.49
16.64	0.14	83.02
9.94	0.27	89.24
14.86	0.19	84.40
12.32	0.03	87.30
12.06	0.13	87.42
13.29	0.20	86.13
12.19	0.08	87.36
11.17	0.11	88.35

شکل ۶ الف: پلات نمونه های فلدسپات مورد مطالعه در نمودار Ab-An-Or (Deer et al., ۱۹۹۱، ب) پلات داده های مینرال شیمی در سه تایی Or-An-Ab جهت تعیین دمای تعادلی کانی های ارتوکلاز منطقه مورد مطالعه (Anderson ۱۹۹۶).

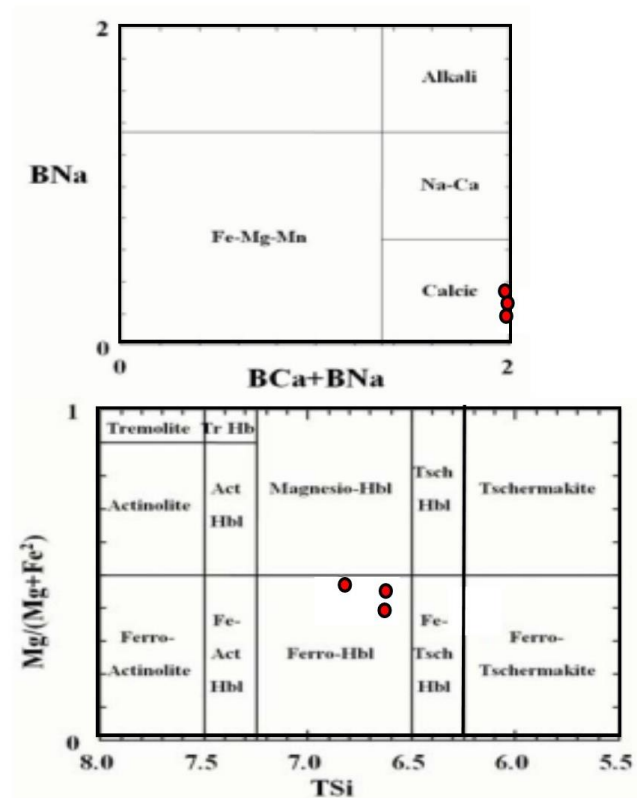
نتایج داده های ماکروپروب ۳ نمونه آمفیبول در جدول ۳ نمایش داده شده است. بر اساس آنالیز نقطه ای ترکیب آمفیبولها مطابق با تقسیم بندی (Leake et al., 1997) از نوع کلسیک است. داده های مینرال شیمی آمفیبول دال برماهیت فروهورنبلند این نمونه ها می باشد (شکل ۷). این نمونه ها ترکیبی از هورنبلند تا چرماکیت داشته و کلسیکی هستند و دارای منشاء آذرین بوده و حاصل تبلور ماگمای می باشند (شکل ۸). این نمونه ها از نظر شیمیایی دارای $Fe < 3.0\%$ و $Si > 5.1$ فوگاسیته ی بالای اکسیژن هستند که نشان دهنده موقعیت های تکتونیکی مرز صفحات همگرا می باشد (Anderson, 1996) (شکل ۴).

جدول ۳- مینرال شیمی آمفیبول توده گرانیتوئیدی قهرود

Sample	gh-1	gh-2	gh3
SiO ₂	42.25	44.1	43.87
TiO ₂	0.68	0.73	0.84
Al ₂ O ₃	8.7	9.78	10.52
FeO*	20.64	21.12	22.43
MnO	0.01	0.16	0
MgO	8.56	8.28	6.88
CaO	11.53	11.58	11.45
Na ₂ O	1.07	1.52	1.32
K ₂ O	0.39	0.13	0.49
F	0	98.03	0
Total	96.74	6.62	97.88
Si	6.88	0.05	6.64

Ti	0.07	1.32	0.09
Al iv	1.12	0.42	1.36
Alvi	0.39	0.32	0.53
Fe ³⁺	0.29	2.37	0.24
Fe ²⁺	2.32	0.02	2.6
Mn	0	0	0
Mg	1.92	1.85	1.54
Ca	1.86	1.83	1.89
Na	0.33	0.47	0.36
K	0.06	0.1	0.1
F	0	0.06	0

شکل 7- نمایش ترکیب آمفیبولها بر روی دیاگرام تقسیم بندی آمفیبولها (Leake et al., 1997; Hawthorne, 1981).

از آنجاییکه همزیستی تعادلی زوجهای (Holland and Blundy, 1994) آمفیبول به عنوان ژئوترمو متر کاربرد دارند استفاده از این زوج کانی در خصوص نمونه های منطقه مورد مطالعه فشار ۱ تا ۱۰ کیلو بار، و درجه حرارت تعادل کانی بین ۶۱۰ تا ۷۲۰ درجه سانتیگراد را نشان می دهد. (Schmidt, 1992).

جدول 4 - نتایج فشارسنجی آمفیبول های مورد مطالعه ا

Sample	P (Kbar)
1	4.32
2	5.31
3	5.99
average	5.21

براساس معادلات ارایه شده جهت محاسبه فشار، مقادیر فشار میانگین تبلور و تعادل نهایی آمفیبول در توده‌ی گرانیتوئیدی قهرود بین ۴/۳۲ تا ۶/۵ کیلو بار بوده است (جدول ۴). بنابر داده‌های موجود می‌توان اذعان داشت که ابتدا مخزن ماگمایی در اعماق حدود ۲۵ کیلومتری در پوسته زیرین - میانی وجود داشته که در آن تبلور تفریقی ماگما سبب تشکیل آمفیبولهای فروهورنبلند شده است. همزمان ارتوکلازها در دمای تا ۷۵۰ درجه سانتی گراد تشکیل شده و این تبلور تا دمای ۸۵۰ درجه سانتی گراد ادامه داشته است.

نتیجه‌گیری

توده گرانیتوئیدی قهرود در نزدیکی روستای قهرود و در شمال اصفهان در زون ساختاری ارومیه دختر واقع شده است. کانی‌های عمده تشکیل دهنده این توده شامل کوارتز، ارتوکلاز، پلاژیوکلاز، آمفیبول به همراه کانی‌های اپاک و سایر کانی‌های رعی است. دگرسانی با طیف متنوعی دارای گستردگی وسیعی می‌باشد. رگه و رگچه‌های کوارتز، کلسیت و فلدسپات دیده میشود. همچنین آپلیت و پگماتیت‌ها در منطقه پراکندگی زیادی دارند. نتایج داده‌های ماکروپروب دال بر حضور ارتوکلاز با ساختار پرتیت، ماکل دوتایی و بعضا بدون ماکل می‌باشد. ارتوکلازها در ساختارشان تا ۹۰ درصد ارتوز دارند. همچنین ماکروپروب از هورنبلند دال بر حضور فروهورنبلند می‌باشد. نتایج ترسیم نمودارهای مرتبط با نتایج مینرال شیمی ارتوکلاز و هورنبلند دال بر تشکیل این کانی‌های در دمای ۵۰۰ تا ۸۵۰ درجه سانتی‌گراد و در عمق ۲۵ تا ۱۸ کیلومتری سطح زمین تشکیل شده اند.

- [1] امامی، م.، ۱۳۷۹: ماگماتیسم در ایران. سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور. تهران
- [2] مهدوی زفرقندی م. ۱۳۵۷: مطالعه زمینشناسی و پترولوژی سنگهای آذرین ناحیه شمال ایبانه، بین کاشان و نطنز. پایاننامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران، دانشکده علوم
- [3] Alavi, M. (1994) Tectonics of Zagros Orogenic Belt of Iran, New Data and Interpretation. *Tectonophysics*, 229, 211-238 .
- [4] Anderson, J.L., 1996. Status of thermobarometry in granitic batholiths. *Earth and Environmental Science Transactions of the Royal Society of Edinburgh*, 87(1-2), pp.125-138
- [5] Deer, W. A., Howie, R. A. and Zussman, J. (1992) *An Introduction to the Rock forming Minerals*. 2nd Edition, Longman, London.
- [6] Ghasemi, A., Tabatabaei Manesh, M. and Tabatabaei, S.H. (2014) Petrography, mineral chemistry, thermobarometry and the determination of magmatic series in the Ghohroud intermediate enclaves, South of Kashan. *Journal of Petrology*, 20:127-146 (In Persian with English Abstract.
- [7] Hawthorne, F. C. (1981) Crystal chemistry of the amphiboles. In D.R. Veblen, Ed., *Amphiboles and other hydrous pyriboles-mineralogy*. *Reviews in Mineralogy*, Mineralogical Society of America, Washington, D.C. 9A: 1–102.
- [8] Holland, T. J. B. and Blundy, J. (1994) Non-ideal interactions in calcic amphiboles and their bearing on amphibole-plagioclase thermometry. *Contributions to Mineralogy and Petrology* 116: 433–447.
- [9] Leake, B. E., Woolley, A. R., Arps, C. E. S., Birch, W. D., Gilbert, M. C., Grice, J. D., Hawthorne, F. C., Kato, A., Kisch, H. J., Krivovichev, V. G., Linthout, K., Laird, J., Mandarino, J. A., Maresch, W. V., Nickel, E. H., Rock, N. M. S., Schumacher, J. C., Smith, D. C., Stephenson, N. C. N., Ungaretti, L., Whittaker, E. J. W. and Youzhi, G. (1997) Nomenclature of amphiboles: report of the subcommittee on amphiboles of the International Mineralogical Association, Commission on new minerals and mineral names. *Canadian Mineralogist* 35: 219– 246.
- [10] Radfar, J. and Alaii Mahabadi, S. (1993) Geological map of Kashan, Scale 1:200000, Geological Survey of Iran.
- [11] Shabanian, N., Davoudian, A. R., Dong, Y., and Liu, X., 2018. U-Pb zircon dating, geochemistry and Sr-Nd-Pb isotopic ratios from Azna-Dorud Cadomian metagranites, Sanandaj-Sirjan zone of western Iran. *Precambrian Research*, 306:41-60..
- [12] Stocklin, J. (1968) Structural History and Tectonic of Iran: A Review. *American Association of Petroleum Geologists Bulletin*, USA, 52, 1229-1258.